

РОЗДІЛ 11 МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

УДК 340(477)(063)

DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2019-4/69>

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗШИРЕННЯ СПІВПРАЦІ МІЖ УКРАЇНОЮ І ЙОРДАНІЄЮ У СФЕРІ КУЛЬТУРИ: МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

CURRENT STATE AND PROSPECTS FOR EXPANDING COOPERATION BETWEEN UKRAINE AND JORDAN IN THE SPHERE OF CULTURE: THE INTERNATIONAL LEGAL ASPECT

Альмагаріз Емад, аспірант кафедри міжнародного права
*Інститут міжнародних відносин
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка*

Розкрито основні передумови диференціації векторів зовнішньої культурної політики України. Виявлено передумови і причини необхідності розвитку культурного співробітництва з країнами Близького Сходу і з Йорданією зокрема. Визначено, що культурний базис побудови зовнішньополітичного вектору України має низку важливих особливостей і низку необхідних для прийняття до уваги детермінант.

По-перше, міжнародні відносини традиційно легше вибудувувати з державами загальної або суміжної культурної групи.

По-друге, держави з конфліктуючими культурними поглядами і цінностями складніше проходять етап стабілізації і нормалізації відносин, проводячи тривалий пошук спільних точок дотику.

По-третє, культурна спільність привертає увагу до інтенсифікації економічного співробітництва, вселяючи більшу довіру до партнерів, що відображається в спільності ментального сприйняття націй. Крім цього, культурний вектор відносин, найчастіше має визначати подальші економічні контакти і розширення співпраці в інших сферах, оскільки культурне співробітництво створює необхідну архітектуру для подальших контактів на рівні дипломатичного корпусу.

Проаналізовано основні напрями співробітництва між Україною та Йорданією у сфері культури. Детерміновано причини необхідності розширення такої співпраці. Запропоновано напрями розвитку україно-йорданських культурних відносин. Зазначено, що перспективними напрямами з точки зору розвитку культурних відносин між Україною та Йорданією доцільно вважати такі:

– знайомство з культурою та обмін досвідом у сфері сучасної архітектури і будівництва, що дасть можливість реалізувати нові проекти, зокрема в сфері містобудування;

– розвиток україно-йорданських відносин у сфері мовної політики. Це дуже важливий напрям нині, який розвивається в рамках україно-йорданських відносин в освітній сфері. Визначено необхідність підвищити інтенсивність обміну в рамках культурно-гуманітарних програм, тому що взаємне навчання студентів арабської та української мов істотно спростять і інтенсифікують торгово-економічні зв'язки між державами.

Зроблено висновок, що культурна взаємодія між Україною та Йорданією фактично є об'єднуючою ланкою всіх інших сфер міждержавних відносин.

Ключові слова: україно-йорданські відносини, Близький Схід, культурні зв'язки, зовнішня культурна політика, міжнародно-правове забезпечення.

The main prerequisites for differentiating the vectors of Ukraine's foreign cultural policy were disclosed. The prerequisites and reasons for the need to develop cultural cooperation with the countries of the Middle East and, in particular, with Jordan have been proved.

It has been determined that the cultural basis for constructing Ukraine's foreign policy vector has a number of important features and a number of determinants that are necessary for consideration.

Firstly, the international relations have traditionally been easier to build with states of a common or allied cultural group.

Secondly, the states with conflicting cultural views and values are more difficult to navigate through the stage of stabilization and normalization of relations, pursuing long search for common points of contact.

Thirdly, the cultural community draws attention to the intensification of economic cooperation, instilling greater trust in partners, which is reflected in the commonality of mental perception of nations. In addition, the cultural vector of relations often determines further economic contacts and enhanced cooperation in other areas, as cultural cooperation creates the necessary architecture for further contacts at the level of the diplomatic corps.

The main directions of cooperation between Ukraine and Jordan in the field of culture are analyzed. The reasons for expanding such cooperation were determined. The directions of development of Ukrainian-Jordanian cultural relations are suggested. It is noted that the following are perspective perspectives in terms of the development of cultural relations between Ukraine and Jordan:

– acquaintance with culture and exchange of experience in the field of modern architecture and construction, which will enable the implementation of new projects in particular in the field of urban development;

– development of Ukrainian-Jordanian relations in the field of language policy. This is a very important area, so far, developing within the framework of Ukraine-Jordan relations in the educational sphere. The necessity to increase the intensity of exchange within the framework of cultural and humanitarian programs has been determined, since mutual learning of students in Arabic and Ukrainian will significantly simplify and intensify trade and economic ties between the states.

It is concluded that cultural interaction between Ukraine and Jordan is in fact a unifying link of all other spheres of interstate relations.

The main directions of cooperation between Ukraine and Jordan in the sphere of culture were analyzed. The reasons for the need to expand such cooperation were determined. Directions for the development of Ukrainian-Jordanian cultural relations are suggested.

Key words: Ukrainian-Jordanian relations, Middle East, cultural ties, foreign cultural policy, international legal support.

Культурна політика держави є важливим аспектом посилення національної безпеки. Ця аксіома перевіряється в сучасних умовах геополітичного розвитку України та її протистояння російській агресії. На жаль, культурні відмінності стали однією з детермінант та катализаторів наявного розколу в українському суспільстві. Але водночас саме культурна цілісність нації, вибір єдиних аксіологічних орієнтирів культурного розвитку, орієнтація на спільні цивілізаційні цінності – все це відіграє роль факторів стабільності у згуртованому розвитку нації. Культурне розмаїття та культурна інтервенція – це важливі напрями політики сучасної держави, що дають змогу ефективно позиціонувати себе на міжнародній арені. Саме тому культурні зв'язки, розширення їх географії та пошук нових моделей культурного співробітництва є важливою складовою частиною зовнішньої політики української держави. У зв'язку з цим акцент на Близький Схід і, зокрема, на поглиблення культурного співробітництва з Йорданією відіграє важливу роль у становленні України як надійного провідника, з'єднують традиційні для себе європейські цінності з культурними детермінантами ісламського світу, що особливо актуально з огляду на проблеми ресоціалізації кримськотатарського етносу в українському суспільстві після анексії Росією Криму та насильницького утиску представників одного з корінних народів України.

Проблематика культурного співробітництва між Україною та Йорданією залишається за межами наукової дискусії. Разом із тим важливим є розуміння сучасним вітчизняним дипломатичним корпусом необхідності розвитку культурного вектору україно-йорданських відносин. Це робить цю проблематику дедалі більш актуальною і необхідною для вивчення не тільки в рамках традиційного спектра соціологічних наук, а й з точки зору міжнародного права і міжнародних відносин.

Метою статті є аналіз сучасного стану та перспектив розширення співпраці між Україною і Йорданією в культурно-гуманітарній сфері.

Культурний вектор зовнішньої політики характеризується опосередкованим практичним значенням із точки зору стратегії побудови двосторонніх відносин і розглядається скоріше як додатковий фактор розвитку міждержавного співробітництва. Разом із тим культурний базис побудови зовнішньополітичного вектору України має низку важливих особливостей і низку необхідних для прийняття до уваги детермінант.

По-перше, міжнародні відносини традиційно легше вибудовувати з державами загальної або суміжної культурної групи.

По-друге, держави з конфліктуючими культурними поглядами і цінностями складніше проходять етап стабілізації і нормалізації відносин, проводячи тривалий пошук спільних точок дотику.

По-третє, культурна спільність привертає увагу до інтенсифікації економічного співробітництва, вселяючи більшу довіру до партнерів, що відображається в спільності ментального сприйняття націй. Крім цього, культурний вектор відносин найчастіше має визначати подальші економічні контакти і розширення співпраці в інших сферах, оскільки культурне співробітництво створює необхідну архітектуру для подальших контактів на рівні дипломатичного корпусу.

У зв'язку з цим важливою і актуальною вдається точка зору С.С. Жильцова, який стверджує, що «концептуальні засади зовнішньої політики України за більш ніж двадцятирічний період незалежності пройшли шлях від ідеалізму через багатовекторний прагматизм до неореалізму, який допомагає брати до уваги динамічну зміну в розстановці сил на міжнародній арені [1, с. 13–23].

Це одночасно дає розуміння необхідності диверсифікації моделей співпраці, а крім того, і векторів зовнішньополітичного партнерства. Іншими словами, вдається

необхідним і важливим актуалізувати культурний вектор співпраці, висуваючи його в ранг основоположних сфер співробітництва разом з економічним, військовим, політичним і т. д.

Що стосується пошуку нових свіжих перспективних напрямів культурного співробітництва, то в цьому контексті варто зазначити позицію В.О. Шведа, який вказує на те, що «події останніх років, піком яких стали зміна політичного керівництва держави показали істотну динаміку відносин – в політичній, соціально-економічній та етнокультурній вимірах – з іншими регіонами світу. Подібне було характерним для більшості європейських країн на певних етапах їх розвитку, і це створило великий пул можливостей для співпраці від торгівлі і інвестицій, фінансів, інформаційних технологій і культурних обмінів, але вже не тільки з європейськими країнами» [2].

Розвиваючи точку зору вченого, варто зазначити, що для України актуалізувалася проблема формування нового кола союзників, країн, які підтримують її в протистоянні агресії Росії і розвитку подальших інтеграційних процесів. При цьому географія такої підтримки значно розширилася і, перш за все, коштом країн арабського світу. Це стало можливим завдяки низці причин, що підготувало відповідну підставу для подальшого розвитку співробітництва з країнами арабського світу і особливо Близького Сходу:

- актуалізація проблеми кримськотатарського населення в контексті обмеження їх права доступу до мусульманських святинь Криму;

- розрив господарсько-економічних зв'язків України з Росією розкрив промисловий потенціал України для співпраці з іншими державами з огляду на появу пропозиції особливо у військово-промисловому комплексі;

- досвід боротьби України проти терористичної загрози, який може бути корисним для держав знаходяться в стані перманентного очікування терористичних атак.

Крім того, «для України регіон Близького Сходу є зоною важливих стратегічних інтересів. Без забезпечення своєї активної присутності в цьому регіоні Україна не зможе успішно вирішити одну з найважливіших для неї проблем, безпосередньо пов'язану з можливістю існування України як незалежної держави, – проблему диверсифікації шляхів і джерел постачання енергоносіїв. Активне освоєння Україною нових перспективних ринків Близького Сходу дозволить нашій державі надати сильний імпульс подальшому розвитку її економічного потенціалу» [7].

Але того, щоб отримати економічні вигоди від співробітництва з державами Близького Сходу, до того ж повною мірою, важливим є усунення або мінімізація культурних різниць та контрнапрямів, що досягається шляхом розширення культурного та гуманітарного співробітництва. Саме це стало однією з причин створення Благодійної ініціативи «Україна – Близький Схід».

П.А. Климець стверджує, що «в сучасному світі лише нові форми встановлення контактів і спілкування між суб'єктами бізнесу становлять запоруку успішного розвитку двосторонніх відносин між державами. Але суб'єкти бізнесу потребують відповідного однорідного середовища, створення якого можливе тільки шляхом встановлення культурних відносин і розвитку гуманітарних спільних ініціатив з країнами Близького Сходу» [2].

Однак Йорданія ніколи не розглядалася як стратегічний партнер у регіоні, адже акцент завжди робили на лідерах: Саудівській Аравії, ОАЕ, Катарі. Але останнім часом зусилля дипломатичного корпусу були спрямовані безпосередньо на україно-йорданські відносини, оскільки стало зрозуміло, що без підтримки однієї з держав регіону подальша інтеграція української продукції на цей ринок є неможливою.

Тому, отримавши імпульс у розвитку економічних взаємин, україно-йорданські міждержавні та дипломатичні

зв'язки стали набувати і нової форми співпраці. Культурне співробітництво стало не просто одним із напрямів, воно отримало нині стратегічне значення, метою якого є максимальне перетворення Йорданії на стійкого і стабільного драйвера просування України в регіоні і лобіста її інтересів у взаємовідносинах з іншими країнами арабського світу.

Дипломатичною службою України в Йорданії зазначається, що «культурне співробітництво є однією з важливих сфер україно-йорданських відносин, а значний імпульс розвитку співробітництва в цій сфері дав офіційний візит в Україну Міністра культури Йорданії А. Хадера в 2005 р., за результатами якого підписано міжурядову угоду про співпрацю в сфері культури і Програму заходів у сфері культурного співробітництва між Міністерством культури і туризму України та Міністерством культури Йорданського Хашимітського Королівства. Саме тому особливу увагу посольство України приділяє популяризації української культури і традицій, увічненню пам'яті видатних вітчизняних поетів, письменників, державних осіб і т. д.» [4].

Звертаючи увагу на стан міжнародно-правового закріплення співпраці між Йорданією та України в культурній сфері, варто зазначити наявність таких угод:

1. Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Йорданського Хашимітського Королівства про співробітництво в сфері культури від 26.05.2005 р.;

2. Програма співробітництва між Українським національним інформаційним агентством «Укрінформ» і Йорданським агентством новин «Петра» від 16.04.2012 р.

Загалом аналіз міжнародно-правового закріплення культурного співробітництва України та Йорданії, а також програми розвитку відносин у сфері культури і реалізації спільних заходів, дає підстави зробити висновок щодо того, що бачення стану культурних відносин між Україною та Йорданією полягало в такому:

- популяризація української культури в Йорданії і України як незалежної держави;
- знайомство Йорданської сторони з театральним, художнім мистецтвом та літературою України;
- активне просування ідеї щодо ствердження націотворчої місії творчості Т. Шевченка;
- знайомство українців із художнім мистецтвом та літературою Йорданії і арабського світу загалом;
- розвиток відносин у сфері культурного туризму, зокрема шляхом організації низки туристичних напрямів і маршрутів в Йорданії.

Особливу увагу С.О. Пасько звертає «на проведення Днів йорданської культури з 12 по 17 вересня 2011 р. у чотирьох містах України – Вінниці, Звенигородці, Черкасах і Києві. Дні йорданської культури проходили паралельно з Першим українсько-йорданським медичним конгресом, в роботі якого взяли участь понад 50 йорданських лікарів-випускників українських вищих навчальних закладів, представники керівництва МОЗ України, керівники Товариства російськомовних лікарів Йорданії, провідні вчені та медичні фахівці України та Йорданії, керівництво Вінницького національного медичного університету» [3].

При цьому варто звернути увагу, що у відповідь заходи «Дні України в Йорданії» не було проведено, що істотно обмежило можливості подання експортного потенціалу окремих регіонів України йорданській стороні. Крім того, досі не укладено жодного договору в сфері регіонального співробітництва в рамках проекту міст-побратимів, що також істотно гальмує розвиток економічних відносин. Цей напрям культурної політики МЗС України має бути реалізовано найближчим часом, причому пропонується, в першу чергу, створити юридичне підґрунтя зв'язкам:

- Київ–Амман – столиці міста;
- Одеса–Акаба – великі морські порти;
- Харків–Ірбид – великі наукові центри;
- Дніпро–Зарка – промислові центри.

Ці договори перенесуть співпрацю із загальнодержавного на регіональний рівень. Це дасть змогу набагато мобільніше і оперативніше працювати в сфері інтенсифікації господарських зв'язків між підприємствами відповідних регіонів.

Особливу увагу варто звернути і на таку важливу культурну подію, як «проведення в 2011 р. в Королівському культурному центрі Йорданії художньої виставки «Йорданія очима українських художників», присвячену 20-й річниці Незалежності України та 20-й річниці встановлення дипломатичних відносин між Україною і Йорданією. З нагоди 25-ї річниці незалежності України в 2016 р. в Йорданії перебував академічний оркестр народних інструментів «Веселі Галичани» Тернопільської обласної філармонії. Під час перебування відбулися концерти українського колективу в стародавньому Римському театрі в Аммані, старовинному Римському театрі міста Джераш» [4].

Ці заходи дали новий якісний поштовх розвитку туристичних відносин. Так, йорданська сторона часто запрошує представників народного і популярного музичних жанрів для проведення концертів у туристичних центрах Йорданії. Таких концертів станом на 2017 р. відбулося понад 15.

«Значною подією двостороннього культурного співробітництва стала підготовка і показ на йорданському телебаченні передач про Україну, які були підготовлені за участю співробітників української дипмісії» [4].

Це важливий етап на шляху до розуміння традицій народів і відповідного розуміння ментальних, культурних і цивілізаційних особливостей і цінностей нації. Подібна практика знайомства з традиціями і культурою дає змогу правильно обирати напрями розвитку двосторонніх україно-йорданських відносин у різних сферах, у тому числі і в торгово-економічній.

Так, «сьогодні при установах МЗС України культурно-інформаційні центри створені в 22 країнах світу, в т.ч. в 14 країнах ЄС, тобто лише в половині держав-членів Євросоюзу (Австрія, Бельгія, Болгарія, Угорщина, Греція, Естонія, Іспанія, Італія, Німеччина, Польща, Португалія, Румунія, Франція, Чехія). Водночас діяльність цих центрів націлена переважно на українську діаспору та задоволення їхніх мовно-культурних потреб. Завдання репрезентації української культури, просування позитивного іміджу України в країнах перебування фактично виконуються не в повному обсязі» [5]. Саме тому створення такого центру в Йорданії є одним із пріоритетних завдань українського дипломатичного корпусу та має бути реалізоване в 2019 р.

Крім того, перспективними напрямами з точки зору розвитку культурних відносин між Україною та Йорданією доцільно вважати такі:

- знайомство з культурою та обмін досвідом у сфері сучасної архітектури і будівництва, що дасть змогу реалізувати нові проекти, зокрема, в сфері містобудування;
- розвиток україно-йорданських відносин у сфері мовної політики. Цей дуже важливий напрямок нині розвивається в рамках україно-йорданських відносин в освітній сфері. Однак необхідно підвищити інтенсивність обміну в рамках культурно-гуманітарних програм, тому що взаємне навчання студентів арабської та української мов істотно спростять і інтенсифікують торгово-економічні зв'язки між державами.

З огляду на це можна резюмувати, що культурна взаємодія між Україною та Йорданією фактично є об'єднуючою ланкою всіх інших сфер міждержавних відносин.

Підбиваючи підсумки аналізу сучасного стану та перспективи розширення співпраці між Україною і Йорданією у сфері культури, варто зробити такі висновки.

По-перше, звертає на себе увагу слабе міжнародно-правове забезпечення двосторонніх культурних відносин. Застаріла двостороння угода в сфері розвитку культурних контактів і відносин, а також програма дій вимагають серйозного оновлення з урахуванням тенденцій розвитку глобальних культурно-гуманітарних процесів.

По-друге, сучасний стан контактів у сфері культури вимагає перегляду усіх напрямів. Необхідно виходити за рамки спільних гастрольних турів або спільних виставок. Варто відкривати культурно-інформаційні центри, щоб на постійній основі проводити презентацію української сторони в Йорданії, що істотно б полегшило процес ведення бізнесу та прискорило б процес проникнення українського товару на ринок Йорданії.

По-третє, викликає інтерес розвиток культурних відносин на регіональному рівні, зокрема в рамках програми «міста-побратими». Були запропоновані деякі можливі пари таких міст. Розширення культурного співробітництва в такому форматі істотно спростить доступ бізнесу на регіональні ринки, оминаючи необхідність централізованого упорядкованого управління процесами торгово-економічного співробітництва.

ЛІТЕРАТУРА

1. Жильцов С.С. Эволюция внешней политики Украины: современный этап (1991–2013 гг.). *Научный вестник Дипломатической академии Украины*. 2013. Вып 20(2). С. 13–23.
2. Климец П.А. Благотворительная инициатива «Украина Ближний Восток». *Инвестгазета*. 2011. № 6.
3. Пасько С.О. 21-ї річниця незалежності України. URL: <https://jordan.mfa.gov.ua/ua/embassy/ambassador/speeches/860-vistup-poslakuajini-v-jordaniji-sopasyka-na-pres-konferenciji-z-nagodi-21-ji-richnici-nezalezhnosti-ukrajini>.
4. Стан співробітництва в культурно-гуманітарній сфері. URL: <http://jordan.mfa.gov.ua/ua/ukraine-jo/culture>.
5. Циватый В.Г. Внешняя культурная политика Украины: модель и инструментальное развитие в XXI веке. *Актуальные проблемы международных отношений и дипломатии (вторая половина XX – начало XXI в.)* : материалы междунар. науч.-практ. конф., Витебск, 25–26 апреля 2013 г. Витебск : ВГУ имени П.М. Машерова, 2013. С. 243–245.
6. Швед В.О. Азійський напрям зовнішньої політики України: проблеми і перспективи. Аналітичні оцінки : монографія / В.О. Швед, П.А. Варбанець, В.В. Величко та ін.; Нац. ін-т стратег. дослідж. Київ, 2008. 222 с.
7. Швед В.О. Близькосхідний регіон у сучасних стратегіях трансатлантичної спільноти : Монографія. Нац. інститут стратегічних досліджень. Київ, 2006. 241 с.

УДК 341.3(477)

DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2019-4/70>

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПРОПОНОВАНИХ ЗМІН ДО КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ЩОДО ГАРМОНІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА З НОРМАМИ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

INTERNATIONAL LEGAL ANALYSIS OF PROPOSED AMENDMENTS TO THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE ON ITS HARMONIZATION WITH INTERNATIONAL LAW

Мадзігон Н.В., аспірант кафедри міжнародного права
Інститут міжнародних відносин
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

Стаття присвячена аналізу норм проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення гармонізації кримінального законодавства з положеннями міжнародного права» (реєстр. № 9438), який 6 червня 2019 року прийнято Верховною Радою України в першому читанні та який покликаний забезпечити виконання міжнародних зобов'язань щодо запобігання безкарності основних злочинів за міжнародним правом.

На основі статистики стану здійснення судочинства в Україні судами кримінальної юрисдикції у 2018 році встановлено, що до кримінальної відповідальності притягнуто лише осіб, які вчинили злочини, відповідальність, за які передбачено лише двома статтями чинного Кримінального кодексу України (далі – КК України), що імплементують окремі положення норм міжнародного права (статті 436–447 КК України). Констатується, що такий стан справ може свідчити в тому числі і про неефективність конструкції статей КК України, і підтримується необхідність покращити правове регулювання у зазначеній сфері.

Автором проаналізовано текст законопроекту та зроблено ряд пропозицій до змісту законопроекту, які сформульовані у вигляді обґрунтованих пропозицій змін тексту законопроекту до другого читання. Пропозиції згруповано за 4-ма блоками, до яких віднесено структурні зміни, термінологічні зміни, змістовні зміни та зміни до перехідних положень.

Стосовно структурних змін автор констатує недоцільність перенесення окремих статей КК України до інших розділів та систематизації відповідних злочинів за двома новими розділами.

Крім того, обґрунтовано певні термінологічні неточності та неоднозначності в тексті законопроекту, що потребує змістовного приведення термінології у відповідність до термінології міжнародно-правових актів, якими передбачені міжнародні зобов'язання України, а також до кримінально-правової термінології, притаманної кримінальному законодавству України. Акцентовано увагу також на певних змістовних недоліках законопроекту, що потребує виключення окремих положень або викладення їх в іншій редакції.

Автором було наголошено на необхідності внесення змін до прикінцевих положень та доповнення законопроекту перехідними положеннями. Зокрема, передбачити чіткі правила перекаліфікації діянь за виключеними законопроектом з КК України статтями.

Ключові слова: законопроект, гармонізація, міжнародні злочини, кримінальне законодавство, кримінальна відповідальність, міжнародне гуманітарне право.

The article analyses the norms of the draft Law of Ukraine “On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine on Ensuring Harmonization of Criminal Legislation with the Provisions of International Law” (Reg.No 9438), which was adopted by the Verkhovna Rada of Ukraine in the first reading on June 6, 2019, and is intended to ensure the fulfillment of international obligations to prevent impunity for major crimes under international law aimed at obligations to prevent the impunity of major crimes under international law.

Based on statistics on the status of judicial proceedings in Ukraine conducted by courts of criminal jurisdiction in 2018 it was found that there are prosecuted persons only under two articles of the current Criminal Code of Ukraine, which implement certain provisions of international law